

518300-LLP-2011-IT-COMENIUS-CNW

Επιστήμη Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών στην Ισπανία

Antonio Torres Jesús Gil
CECE, Colegio de Santo Tomás Villanueva.
(Ισπανία)
ajtorresgil@agustinosgranada.es

Αφηρημένο

Αυτό το εργαστήριο αναθεωρεί τις πρόσφατες αλλαγές στην αρχική και τη δια βίου κατάρτιση των εκπαιδευτικών ». Η αρχική κατάρτιση, η οποία είναι πλέον ένα master, είναι τώρα πλέον και περιλαμβάνει μια πιο ολοκληρωμένη διαδικασία αξιολόγησης. Δια βίου εκπαίδευση έχει αρχίσει να αλλάζει όσον αφορά την προσέγγιση και τη μεθοδολογία της και πλέον επικεντρώνεται στις πραγματικές ανάγκες των κέντρων. Πάντως, κατά την εκτίμηση των δύο προσεγγίσεων κατάρτισης, φαίνεται ότι η πρόσφατη εφαρμογή το νέο σύστημα έχει πραγματοποιηθεί με βιαστικό τρόπο και αυτό δείχνει ακόμη αρκετές αδυναμίες που πρέπει να επιλυθούν.

1. Εισαγωγή

Η κατάρτιση των εκπαιδευτικών είναι απαραίτητη για την εύρυθμη λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος. Οι περισσότεροι συγγραφείς υποστηρίζουν ότι οι καθηγητές φυσικών επιστημών πρέπει να έχουν μια βαθύτερη γνώση του περιεχομένου του θέματος (αυτές που περιλαμβάνονται στο βιβλίο του μαθητή). Ωστόσο, η γνώση δεν είναι αρκετή. Η εκπαίδευσή τους πρέπει να περιλαμβάνει, επίσης, το περιεχόμενο για την ιστορία των επιστημονικών ιδεών, των διαδικασιών απόκτησης γνώσης ή τις αλληλεπιδράσεις με άλλα θέματα, καθώς και διαμονή ενημέρωση με την επιστημονική και τεχνολογική πρόσφατες εξελίξεις. [6] Επιπλέον, οι εκπαιδευτικοί χρειάζονται επίσης κάποια παιδαγωγική κατάρτιση που θα μπορούσαν να τους επιπρέψουν να προβληματιστούν σχετικά μετην πρακτική τους και να συμμετέχουν στην εκπαιδευτική καινοτομία και ερευνητικές εργασίες.

Ορισμένοι συγγραφείς υποστηρίζουν ότι η εκπαίδευση μελλοντικών εκπαιδευτικών »θα πρέπει να περιλαμβάνει τη διδασκαλία της φύσης της επιστήμης από μία σαφή και στοχαστική προσέγγιση [1]. Από την άλλη πλευρά, οι περισσότεροι συγγραφείς προτείνουν ότι η συμπεριληψη του περιεχομένου που σχετίζονται με τις επιστήμες της «διδακτική [3], προωθεί τη διδασκαλία των χαρακτηριστικών του επιστημονικού έργου ή εργαστηριακής πρακτικής, καθώς και οι μαθητές» αξιολόγηση και τη στάση τους απέναντι στην επιστήμη και τη μάθηση του.

2. Δάσκαλος κατάρτισης εθνική κατάσταση

2.1 Η αρχική κατάρτιση των εκπαιδευτικών

Από το 1970 έως το 2009, το Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Καθηγητών Πρόγραμμα Εκπαίδευσης στην Ισπανία αποτελείται από τη λεγόμενη Εκπαιδευτικό Σεμινάριο επάρκειας (ΚΓΠ). Η ΚΓΠ διήρκεσε αρκετούς μήνες και παρουσίασε αξιοσημείωτη διαρθρωτικές και οργανωτικές αδυναμίες που δικαιολογούσαν την ανάγκη να γίνουν αλλαγές στο πρόγραμμα. Κατά συνέπεια, μια σειρά από συναντήσεις και συνέδρια πραγματοποιήθηκαν προκειμένου να συζητήσει και να προτείνει πιθανές βελτιώσεις [12] από την άποψη της ενημέρωσης διδασκαλίας.

Από την ακαδημαϊκή πορεία 2009/2010 και μετά, ένα νέο πρόγραμμα σπουδών που εισάγονται. Το νέο πρόγραμμα που έχει σχεδιαστεί για την εκπαίδευση των εκπαιδευτικών είναι ένα 60 ECTS (1500 ώρες) Μεταπτυχιακό πιστωτική διοργανώνεται από δημόσια και κρατική πανεπιστήμια της Ισπανίας [9] [10].

Ο Δάσκαλος ήταν τελικά διαρθρώνεται σε τρεις ενότητες:

Το πρώτο ή το γενικό μάθημα (12 πιστωτικές μονάδες ECTS) είναι αφιερωμένο σε γενικό περιεχόμενο, συμπεριλαμβανομένων, σύμφωνα με τον ισπανικό Επίσημο Δελτίο (ΒΟΕ), τα εξής:

Lifelong
Learning
Programme

This project has been funded with support from the European Union.
This material reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

518300-LLP-2011-IT-COMENIUS-CNW

- Εκπαιδευτικές διαδικασίες και πλαίσια: στόχος του είναι να αποκτήσει μια σειρά από αρμοδιότητες που σχετίζονται με τις διαδικασίες της επικοινωνίας στο πλαίσιο των διαδικασιών τάξη, η επικοινωνία στο σχολείο και την επίλυση προβλημάτων.

- Κοινωνία, την οικογένεια και την εκπαίδευση: εκπαίδευση και κοινωνικά περιβάλλοντα συνδέονται σε αυτή την ενότητα, η οποία αντιμετωπίζει επίσης το εκπαιδευτικό αντίκτυπο της οικογένειας και της κοινότητας του μαθητή σχετικά με την απόκτηση των ικανοτήτων που σχετίζονται με σεβασμό και ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Η δεύτερη ενότητα (14 πιστωτικές μονάδες ECTS) είναι αφιερωμένο σε συγκεκριμένο περιεχόμενο συμπεριλαμβανομένων των εξής:

- Συμπληρώματα για ειδικότητες κατάρτισης: μελλοντικών εκπαιδευτικών πρέπει να μάθουν πώς να μεταδώσει μια δυναμική προβολή του θέματός τους, μέσα από την ιστορία, τις πρόσφατες εξελίξεις και τις καταστάσεις και πλαίσια στα οποία διδάσκονται περιεχόμενα του αναλυτικού προγράμματος. Αυτή η ενότητα σχετίζεται με την ανάπτυξη στρατηγικών με στόχο την επικαιροποίηση της επιστημονικής γνώσης και προώθηση των επαφών μεταξύ των εκπαιδευτικών και των εμπειρογνωμόνων.

- Μάθηση και διδασκαλία της κάθε γνωστικό αντικείμενο: το τμήμα αυτό ασχολείται με την απόκτηση γνώσεων σχετικά με θεωρητικές και πρακτικές περιεχόμενο του θέματος και πώς να μετατρέψει προγράμματα σπουδών σε δραστηριότητα και τα προγράμματα εργασίας. Περιλαμβάνει, επίσης, α) ο σχεδιασμός και η επιλογή των κατάλληλων εκπαιδευτικών υλικών, β) η συμπερίληψη των στρατηγικών και τεχνικών αξιολόγησης και γ) την κατάρτιση στα πολυμέσα και οπτικοακουστικό επικοινωνίας στη διαδικασία μάθησης-διδασκαλίας.

- Διδασκαλία της καινοτομίας και την εισαγωγή στην εκπαιδευτική έρευνα: το μέλλον των εκπαιδευτικών θα πρέπει να μάθουν πώς να θέσει σε εφαρμογή καινοτόμων διδακτικών πόρων όσον αφορά / του θέματος της, της βασικής έρευνας και των τεχνικών αξιολόγησης και την ανάπτυξη της έρευνας, της καινοτομίας και σχέδια αξιολόγησης.

Η τρίτη ενότητα (16 πιστωτικές μονάδες ECTS) αντιστοιχεί με την πρακτική άσκηση, κύριος στόχος του οποίου είναι ότι το μέλλον των εκπαιδευτικών να αποκτήσουν κάποια εμπειρία στο σχεδιασμό, τη διδασκαλία και την αξιολόγηση των θεμάτων που ειδικεύονται ή εκπαιδευτικοί πρέπει να αποδειχθεί επαρκής εντολές της γραπτής και προφορικής έκφρασης κατά τη διδασκαλία, καθώς και όπως τις κατάλληλες δεξιότητες που διευκολύνουν τη μάθηση και τη συμβίωση. Αυτή η μονάδα διαιρείται σε δύο μέρη:

Το πρώτο μέρος αποτελείται από 100 ώρες εξειδικευμένη πρακτική κατάρτιση πραγματοποιείται σε ένα κέντρο υψηλής σχολείο κατά τη διάρκεια ενός χρονικού διαστήματος από τέσσερις έως έξι εβδομάδες. Η πρακτική αυτή εποπτεύεται από ένα μέλος του διδακτικού προσωπικού και ολοκληρώνεται με την υποβολή της τελικής έκθεσης, συμπεριλαμβανομένης της αυτο-αξιολόγησης, το οποίο διορθώνεται από κάθε επόπτη. Στο δεύτερο μέρος, ο μαθητής πρέπει να γράψει ένα τελικό σχέδιο που αντικατοπτρίζει ικανοτήτων που αποκτώνται καθ' όλη τη διαδικασία κατάρτισης, τα οποία αυτός / ή τελικά θα παρουσιάσει σε δημόσια συνεδρίαση.

2.2 Δια βίου κατάρτιση

Σύμφωνα με το Εκπαιδευτικό ισπανικού νόμου, την κατάρτιση των εκπαιδευτικών είναι μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των εκπαιδευτικών ». Επιπλέον, ο νόμος δηλώνει ότι η δημόσια διοίκηση και τα κέντρα διδασκαλίας είναι υπεύθυνος για τη διδασκαλία της κατάρτισης. Δια βίου κατάρτιση θα πρέπει να επιτρέψει την επίτευξη των στόχων, όπως η διεύρυνση εξειδικευμένες γνώσεις και τη διδακτική των εκπαιδευτικών », επιτρέποντας στους δασκάλους να σχεδιάζουν προγράμματα σπουδών ή την ανάπτυξη πιο κρίσιμη και συνεργατική διδακτικές πρακτικές.

Στην Ισπανία, η κατάρτιση των εκπαιδευτικών στην ενεργό υπηρεσία είναι προαιρετική και διοργανώνεται από το Υπουργείο Παιδείας μέσω των Εκπαιδευτικών Τεχνολογιών και Εκπαιδευτικών Εθνικό Ινστιτούτου (Intef), τα Συμβούλια Εκπαίδευσης των περιφερειακών κυβερνήσεων μέσω των Κέντρων Επιμόρφωσης των Εκπαιδευτικών τους (CEPS), Πανεπιστήμια μέσω της δια βίου Εκπαιδευτικά Κέντρα, τα συνδικάτα, τους εργοδότες, και καθηγητών ή ιδιωτικά ιδρύματα, όπως CECE, που υπογράφουν συμφωνίες με εκπαιδευτικά διοικήσεις να προσφέρουν κατάρτιση των εκπαιδευτικών.

Οι περισσότεροι συγγραφείς υποστηρίζουν ότι η δια βίου εκπαίδευση πρέπει να αποβλέπει στην προσέγγιση της διδασκαλίας από μια κονστρουκτιβιστική άποψη, όπως τα προγράμματα με βάση το σχεδιασμό και την

518300-LLP-2011-IT-COMENIUS-CNW

ανάπτυξη των προγραμμάτων σπουδών και της έρευνας της διδασκαλίας πρακτικών [11]. Ωστόσο, υπάρχουν πολλές δυσκολίες για να πάρει καθηγητές που συμμετέχουν σε ερευνητικά προγράμματα στην πρακτική διδασκαλία [7]. Τέτοιες δυσκολίες μπορεί να οφείλεται σε διάφορες αιτίες: το σύντομο χρονικό διάστημα που διατίθενται από την πλευρά των εκπαιδευτικών, εκπαιδευτικές ελλείψεις, η έλλειψη εκπαιδευτικών ενδιαφέροντος στην εκπαιδευτική έρευνα ή ένα σπάνιο κουλτούρα της συλλογικής εργασίας. Ορισμένες έρευνες προτείνουν την ένταξη των εκπαιδευτικών στην ενεργό υπηρεσία σε μεταπτυχιακά προγράμματα Επιστημών Διδακτική [8], αλλά συχνά έχουν δυσκολίες στην / κατά τον καθορισμό των ερευνητικών θεμάτων και διαμαρτύρονται για την έλλειψη τους θεωρητική βάση, γεγονός που περιπλέκει την συγγραφή του κάθε κομμάτι της εργασίας.

Παρά τις προαναφερθείσες δυσκολίες, και με τη συνεργασία των περιφερειακών κυβερνήσεων, ένα νέο μοντέλο της δια βίου μάθησης που προκύπτουν στην Ισπανία. Βασικά χαρακτηριστικά του είναι η βελτίωση της σχολικής επιτυχίας, η απόκτηση βασικών ικανοτήτων, οι ΤΠΕ εφαρμογή στην τάξη, την πολυγλωσσία, την ένταξη και της συμβίωσης, καθώς και καλής ποιότητας διαχείριση των κέντρων, νηπιαγωγείο και εκπαιδευτική ηγεσία. Επιπλέον, υπάρχουν μαθήματα, στόχος του οποίου είναι η ανάπτυξη capacitation σε πραγματικό περιβάλλον εργασίας των εκπαιδευτικών μέσω των μικτών δραστηριοτήτων που περιλαμβάνουν παρακολούθηση και την εφαρμογή στην τάξη του λόγιου περιεχομένου στο πρώτο μέρος του μαθήματος. Επιπλέον, οι συναντήσεις και συνέδρια προωθηθεί ώστε να μοιραστείτε τις εμπειρίες μια καινοτόμων πρακτικών και υπάρχει ειδική κατάρτιση των εκπαιδευτικών, καθώς και δίχτυα που έχουν σχεδιαστεί για να διευκολύνει τη συλλογική εργασία [4] Επιπλέον, η ιδέα της κατάρτισης των εκπαιδευτικών στα κέντρα των διασυνδέσεών τους με την εκπαίδευσή τους για να τους ταΐσει τα εκπαιδευτικά σχέδια έχει αρχίσει να προκύψουν κατά τα τελευταία συνέδρια. Με αυτό τον τρόπο, η εκπαίδευση θα πρέπει να σχετίζεται με τις ανάγκες των κέντρων »[5].

3. Assessment

3.1. Αρχική κατάρτιση

Όσον αφορά την αρχική κατάρτιση, αρκετές μελέτες που πραγματοποιήθηκαν μετά το πρώτο έτος εφαρμογής [2] του πρώτου μέρους του πλοιάρχου παρουσιάζουν πολλές αδυναμίες, τα πιο αξιόλογα αυτά είναι τα εξής:

- Βιαστική εφαρμογή του πλοιάρχου.
 - Οικονομικά κριτήρια ως προτεραιότητα στο σχεδιασμό των αναλυτικών ορισμένα πανεπιστήμια.
 - Η έλλειψη συντονισμού μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των εκπαιδευτικών που συμμετέχουν στο Master.
 - Εσφαλμένη αναθέσεις όταν αποφασίζουν ποιος θα διδάξει κάποια θέματα.
 - Η ανεπαρκής διάρκεια του πλοιάρχου ή, τουλάχιστον, δεν επαρκή λαμβάνοντας υπόψη το πόσο απαιτητικό είναι.
 - Έλλειψη συνεκτικότητας μεταξύ των μοντέλων που χρησιμοποιούνται διδασκαλίας και αυτές οι μελλοντικοί εκπαιδευτικοί αναμένεται να χρησιμοποιήσουν στην τάξη.
 - Η έλλειψη ελέγχου επί των αποτελεσμάτων κατά την αξιολόγηση της διδασκαλίας.
- Μεταξύ των πλεονεκτημάτων του, είναι να υπενθυμίσουμε τα ακόλουθα:
- Μια σχεδόν βαθύτος εμπλοκής εκ μέρους των εκπαιδευτικών και των μαθητών του πλοιάρχου.
 - Ο πλοιάρχος μπορεί να γίνει τόσο ένα μόνιμο μέσο διδασκαλίας για τους εκπαιδευτές και ένα αρχικό εργαλείο κατάρτισης για τους μελλοντικούς εκπαιδευτικούς [12].
 - Ενισχύει τη σχέση μεταξύ των πανεπιστημίων και καθηγητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.
 - Η χρήση των εικονικών περιβαλλόντων.

3.2. Η διά βίου εκπαίδευση

Όσον αφορά την διά βίου κατάρτιση, οι κύριες δυνάμεις του Master είναι οι εξής:

- Οι εκπαιδευτικοί που προσφέρει ένα ευρύ φάσμα των μαθημάτων που οργανώνονται από πολλά ιδρύματα.
- Οι εκπαιδευτικοί οι οποίοι ακολούθησαν τη διά βίου μάθηση αποδείχθηκε να είναι ιδιαίτερα κίνητρα.

Από την άλλη πλευρά, τα πιο αξιόλογα αδυναμίες είναι τα ακόλουθα:

- Μαθήματα των εκπαιδευτικών δεν είναι υποχρεωτικές.
- Πολλά μαθήματα δεν περιλαμβάνουν πρακτική εφαρμογή του περιεχομένου στην τάξη.
- Οι εκπαιδευτικοί έχουν λίγο χρόνο για να παρακολουθήσουν τα μαθήματα.

518300-LLP-2011-IT-COMENIUS-CNW

4. Συμπέρασμα

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η κατάρτιση των εκπαιδευτικών στην Ισπανία χρειάζεται κάποιες αλλαγές και τα πράγματα αρχίζουν να αλλάζουν. Ωστόσο, υπάρχουν ακόμη πολλά να κάνουμε σε αυτό το θέμα. Από τη μία πλευρά, η αρχική κατάρτιση παρουσιάζει πολλές αποτυχίες λόγω της εσπευσμένης εφαρμογής της και τα λάθη συντονισμού. Από την άλλη πλευρά, η δια βίου εκπαίδευση πρέπει ακόμη να προσαρμοστεί στις πραγματικές ανάγκες των κέντρων και δεν είναι εύκολο να ενδιαφερθούν οι εκπαιδευτικοί που έχουν λίγο χρόνο και των οποίων η εκπαίδευση δεν είναι προσανατολισμένο προς την έρευνα στην τάξη. Να συνάψει με, ελπίζουμε ότι με τον καιρό αυτά τα προβλήματα θα λυθούν με την προϋπόθεση ότι και οι δύο καθηγητές και οι μαθητές να συμμετέχουν ενεργά στη διαδικασία και για όσο διάστημα τα προγράμματα κατάρτισης των εκπαιδευτικών υπολογίζει στην υποστήριξη των θεσμικών οργάνων. Πράγματι, αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να επιτευχθεί υψηλής ποιότητας διδασκαλία και κατάλληλα καταρτισμένους εκπαιδευτικούς.

5. Αναφορές

- [1] Acevedo, J.A. (2010). Formación del profesorado de ciencias y Enseñanza de la naturaleza de la Ciencia. Revista Eureka sobre Enseñanza Divulgación y de las Ciencias. 7 (3), 653-660.
- [2] Benarroch, A. (2011). "Diseño y desarrollo del master en profesorado de educación secundaria Durante su astartári año de implantación". Revista Eureka sobre Enseñanza Divulgación y de las Ciencias "8 (1), 20-40. [3] Carrascosa J., Torregrosa, J., y otros (2008). "¿Que HACER en la formación inicial del profesorado de Ciencias de secundaria?". Revista Eureka sobre Enseñanza Divulgación y de las Ciencias, 5 (2), 118-133.
- [4] Jiménez, M. (2012), "La formación Permanente del profesorado en España". Aula de Innovación Educativa. n ° 212, 24-26.
- [5] Palos, J., Martínez, M., Albadalejo, C. (2012), "Las Nuevas tendencias de la formación Permanente del profesorado". Aula de Innovación Educativa n ° 212, 27-32.
- [6] Mellado, V. González y, T. (2000). "La formación inicial del profesorado de Ciencias". Perales, F., κανάλι, σ. Didactica de las Ciencias Experimentales (535-556). Alcoy, España: Ed. Marfil.
- [7] Oliva, J. M. (2011). "Dificultades para la implicación del profesorado de educación secundaria en la lectura, Innovación e investigación en Didactica de las Ciencias (I): el problema de la Inmersion". Revista Eureka sobre Enseñanza Divulgación y de las Ciencias. 8 (1), 41-53.
- [8] Oliva, J. M. (2011). "Dificultades para la implicación del profesorado de educación secundaria en la lectura, Innovación e investigación en Didactica de las Ciencias (II): el del problema" Mávoc a la Obra ". Revista Eureka sobre Enseñanza Divulgación y de las Ciencias. 9 (2), 241-251.
- [9] Orden ECI/3858/2007 por la que se establecen los requisitos para la verificación de los títulos universitarios oficiales que habilitan para el ejercicio de las profesiones de Καθηγήτρια de Secundaria obligatoria y Bachillerato, Formación Profesional y Enseñanzas de Idiomas.
- [10] EDU/3498/2011 Orden de 16 de diciembre por la que se tropotopoίσεις la Orden ECI/3858/2007, de 27 de diciembre, por la que se establecen los requisitos para la verificación de los de los títulos universitarios oficiales que habiliten para el ejercicio de las profesiones de Καθηγήτρια de Educación Secundaria obligatoria y Bachillerato, Formación profesional y Enseñanzas Idiomas de. Boletín Oficial del Estado ,141836-141840.
- [11] Valcárcel, M y Sánchez, G. (2000). "La formación del profesorado en ejercicio". Perales, F., κανάλι, σ. Didactica de las Ciencias Experimentales (535-556). Alcoy, España: Ed. Marfil.
- [12] Vilches, A. y Gil-Pérez, D. (2010). "Master de formación inicial del profesorado de Enseñanza Secundaria. Algunos análisis y propuestas. Revista de Eureka Enseñanza Divulgación y de las Ciencias. 7 (3), 661-666.